

Софийски Районен съд е сезиран с жалба от Д. К. И. от, с ЕГН: ***** чрез упълномощен защитник против Наказателно Постановление № 639310 - 0346971/03.06.2022г. издадено от Началник на отдел „Оперативни дейности“ - София, Дирекция „Оперативни дейности“ в ГД „Фискален контрол“, което на жалбоподателя е наложено наказание глоба в размер на 1000 лева извършено за нарушение по чл.13, ал.2 т.4 от ДОПК.

В жалбата санкционираното лице оспорва наказателното постановление с твърдението, че същото е било издадено в нарушение на закона като същевременно отправя искане до съда да постанови решение, с което да го отмени.

В съдебно заседание жалбоподателят Д. И., редовно призован, не се явява и не се представлява. В писмено становище от неговия защитник се поддържа жалбата с искане за нейното уважаване.

Административно – наказващият орган: Началник на отдел „Оперативни дейности“ - София, Дирекция „Оперативни дейности“ в ГД „Фискален контрол“, редовно призован, не се явява. Представява се от упълномощен юрисконсулт, който оспорва жалбата и моли същата да бъде оставена без уважение. В пледоарията си пред съда навежда подробни съображения. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

При извършената служебна проверка от съда по допустимостта на жалбата се констатира, че същата е подадена в законоустановения срок и от легитимирана страна, поради което се явява процесуално допустима. Разгледана по същество жалбата е **НЕОСНОВАТЕЛНА**.

От събраните в хода на съдебното производство гласни и писмени доказателства се установява следната фактическа обстановка:

На 18.04.2022г. в 12:00ч. на пункт за фискален контрол на ГКПП Калотина, била извършена проверка на ТС марка „.....“ с рег. №, управляван от жалбоподателят Д. К. И., била извършена проверка на стоки с висок фискален риск. При нея било констатирано, че лицето, придружаващо стоката, е запознато с процедурата за поставяне и отстраняване на техническо средство за контрол върху транспортното средство, както и с правата и задълженията за превоз и доставка на стоките, подлежащи на фискален контрол при движението им. Бил съставен нарочен Протокол за извършена проверка на стоки с висок фискален риск № 231402138596_1/18.04.2022г., който бил подписан лично от жалбоподателя.

На 19.04.2022г., в гр.София, по бул.„Ботевградско шосе“ № 247, логистика на „Транскапитал склад“ № 6, водачът на въпросното МПС, превозващо СВФР - имитиращ продукт (сирене или кашкавал) несъдържащ млечни мазнини, захароза, изоглюкоза, глюкоза, скорбяла, или нишесте или

съдържаща тегловно по - малко от 1,5% млечни мазнини, по - малко от 5% захароза с нетно количество 7650 кг., при извършен фискален контрол върху движението им, не е бил изпълнил задължението си да уведоми лицето, посочено като получател/купувач на стоката за извършения фискален контрол върху движението на стоката и за поставените ТСК и за задължението на получателя/купувача да присъства на мястото на получаване/разтоварване на стоката. Снето било писмено обяснение от Д. К. И.. Резултатът от извършената проверка и констатираното нарушение бил обективизиран в нарочен АУАН от страна на свидетелите главен инспектор по приходите в НАП Б. И. и К.Х.. Актът бил предявен лично на жалбоподателя и подписан от него срещу подпис. В него било отразено, че превозвачът на стоката не е бил запознат, че е трябвало да информира клиента. На границата го били попитали в колко часа камиона щял да бъде на разтоварване на адреса. Лицето депозирало възражение срещу съставения АУАН, което не било уважено от административно наказващият орган и впоследствие било издадено наказателно постановление.

Горната фактическа обстановка съдът възприе като безспорно установена от събраните в хода на съдебното производство гласни и писмени доказателства. Видно от показанията на разпитаните и качеството на свидетели Б. И. и К. Х. е, че и двамата са присъствали при извършената проверка на място в гр.София, като жалбоподателят не е бил уведомил получателя на стоката, но същевременно, към момента на нейното разтоварване, е присъствал представител на получателя. Това обаче е станало след като свидетелите вече са били на мястото за разтоварване, където тепърва Д. И. започнал да изпълнява законовото си задължение, което довело до изчакване пристигането на представителя на получателя на стоката. Свидетелите също така признават, че лицето е знаело за това си свое задължение още от служителите на ГКПП Калотина, за което бил надлежно уведомен и подписал нарочен протокол. Съдът кредитира показанията на разпитаните свидетели, които са и очевидци на извършеното бездействие от страна на жалбоподателя. Техните показания се потвърждават в пълна степен от приобщените по реда на чл.283 от НПК писмени доказателства и в частност Протокол за извършена проверка на стоки с висок фискален риск № 231402138596_1/18.04.2022г., както и от саморъчно попълнените и подписани обяснения от самия превозвач и изложеното от него съдържание в депозираното възражение срещу съставения му АУАН.

Предмет на преценка на настоящето производство е съответствието на санкционния акт както с материалния, така и с процесуалния закон.

Както АУАН, така и обжалваното наказателно постановление са били издадени от компетентните органи и в рамките на законоустановените давностни срокове по чл.34, ал.1 и ал.3 от ЗАНН.

Отразяването на обстоятелствата по нарушението и дадената правна квалификация в акта и постановлението са били съобразени с изискванията на

чл. 42 т.5 и чл.57, ал.1 т.5 и т.6 от ЗАНН.

Съдът намира, че от възприетата фактическа обстановка и съвкупен анализа на събраните по делото доказателства безспорно се доказва, че със своето поведение Д. К. И. е извършил административно нарушение по чл.13, ал.2 т.4 от ДОПК.

Субект на административна отговорност за вмененото изпълнително деяние, е регламентиран в чл.12, ал.2 от ДОПК като водачът на транспортното средство, а не лицето, от чието име или за чието сметка се извършва превоза.

От обективна страна изпълнителното деяние е формално и се счита за извършено чрез бездействие. По делото няма спор, че стоката е била с висок фискален риск. Жалбоподателят е следвало да уведоми лицето, посочено като получател/купувач и/или изпращач/продавач на стоката, за извършения фискален контрол върху движението на стоката и за поставените технически средства за контрол и за задължението на получателя/купувача да присъства на мястото на получаване/разтоварване на стоката, в случая „Евробул“ ЕООД.

От субективна страна деянието е извършено виновно и при форма на вина пряк умисъл. Жалбоподателят е имал задължение по силата на закона да уведоми получателя на стоката за извършения фискален контрол върху движението на стоката и за поставените ТСК, както и за неговото задължение да присъства на мястото на получаване/разтоварване на стоката.

Съзнанието на дееца се обуславя както от подписания саморъчно от него за извършена проверка на стоки с висок фискален риск № 231402138596_1/18.04.2022г., в който същият е бил запознат с правата и задълженията за превоз и доставка на стоките, подлежащи на фискален контрол при движението им, но така и от саморъчно написаните обяснени, изложените твърдения и възражение при съставения му впоследствие АУАН.

Съдът не споделя наведените в жалбата оплаквания, касаещи материално правната и процесуално правна незаконосъобразност на обжалвания административен акт.

Видно от материалите по административната преписка е, че административно наказващият орган е бил изрично овластен с нарочна заповед, както и актосъставителя, за когото в съдебно заседание беше представена такава.

Също така се явява необосновано възражението на защитата, че по силата на приложения Заявка – Договор № Р – 221PLDK 08/08.04.2022г. не водачът на МПС, а спедиторът е бил лицето, което е следвало да уведоми получателя на стоката. В законодателната уредба на чл.13, ал.2, т.4 от ДОПК изрично е отразено, че водачът на транспортното средство, а не което и да е друго лице, има задължението да уведоми лицето, получател за описаните за извършения фискален контрол върху движението на стоката и за поставените технически средства за контрол и за задължението на получателя/купувача да

присъства на мястото на получаване/разтоварване на стоката. В случая договарът не може да има приоритетно действие пред закона.

Съдът не споделя оплакването на защитника на жалбоподателя за неяснота на датата и мястото на извършеното нарушение. Мястото на узнаване на задължението и неговото удостоверяване срещу подпис, обективиран в нарочен протокол не може да се идентифицира с мястото, където е следвало да бъде извършено конкретното действие. В случая жалбоподателят е следвало да уведоми получателя на стоката за мястото, където същата е следвало да бъде доставена. Обстоятелството, че не е сторил това на ГКПП Калотина не обуславя неяснотата на местоизпълнението, още повече че както в АУАН, така и в обжалваното НП е посочено, че деецът не е изпълнил задължението си и мястото на изискуемото действие правилно е било посочено като находящо се в град София. Несъстоятелно оплакването за датата на изпълнителното деяние, тъй като жалбоподателят очевидно е следвало да изпълни законовото си задължение, част от което е уведомяване на лицето да присъства при получаване на стоката. Очевидно, това е нямало как да се случи на 18.04.2022г., при пристигане на мястото, където получателят е следвало да присъства на 19.04.2022г.

Освен това изложеното в писменото становище на защитника, че жалбоподателят е бил уведомил незабавно собственика на дружеството, осъществяващо транспорта, не беше подкрепено с никакви доказателства в тази насока, а и както беше посочено по – горе в мотивите на съдебното решение, неговото задължение и да уведоми не изпълнителя на поръчката, а нейния краен получател. В случая незнанието на закона, макар и формално узнато на 18.04.2022г., не извинява дееца.

На последно място следва да се отбележи, че липсата на отразяване на получателя на стоката, който е следвало да бъде уведомен от страна на жалбоподателя в АУАН и обжалваното НП, не е пропуск от категорията на съществениите, обуславящи отмяната на обжалвания акт на процесуално основание. Към материалите на административната преписка е приложен договор, от който е видно че превозвачът е знаел за адресата на извършваната услуга, което нееднократно е потвърдил при саморъчно подписания от него протокол, обяснения и възражения срещу съставения му АУАН.

По отношение на наложената санкция съдът съобрази, че административно наказващият орган правилно е приложил разпоредбата на чл.278б, ал.1 от ДОПК, която предвижда, наказание глоба в размер от 1 000 до 3000 лева за физическо лице, което не изпълни задълженията си по чл.13 от кодекса. Тъй като нарушението е било извършено за първи път, справедливо е било отмерено наказание в предвидения минимум, което не подлежи на последваща редукция.

При извършена служебна проверка по законосъобразността на обжалваното наказателно постановление не бяха констатирани допуснати

съществени процесуални нарушения, обуславящи неговата отмяна на това основание.

С оглед гореизложеното съдът намира, че обжалваният административен акт е законосъобразен и следва да бъде потвърден.

При този изход на делото жалбоподателят Д. К. И. следва да бъде осъден да заплати на НАП - София сумата в размер на 100.00 лева, представляваща възнаграждение за юрисконсулт, както и по сметка на СРС сумата от 05.00 лева в случай на служебно издаване на изпълнителен лист.